

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชา เอกภาษาอังกฤษของสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ที่มีระดับความสามารถทางภาษา อังกฤษและพื้นความรู้ใน เรื่องที่อ่านแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู จำนวน 6 แห่ง ในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ และวิทยาลัยครูธนบุรี จำนวน 124 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบขึ้นจำนวน 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถ ทางภาษาอังกฤษโดยการสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุม เรื่องการใช้ทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง ชุด อ่าน และเขียนโดยอาศัยตัวภาษาเป็นแกนสื่อความหมายและ การใช้ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นการวัดความสามารถ ในระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามแนวการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบภาษาไทยวัดพื้นความรู้โดยทั่ว ๆ ไปของนักศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง ที่จะให้อ่านในการทดสอบวัดความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 300-400 คำ ซึ่งเป็น เรื่องที่สัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดพื้นความรู้ ทั้งนี้ แบบทดสอบทั้ง 3 ชุดดังกล่าวมีลักษณะ เป็นแบบ เลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก (multiple choice) และได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ ภาษาตลอดจนความตรงตาม เนื้อหาและความ เหมาะสมกับระดับขั้นของกลุ่มตัวอย่างประชากรโดย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่านแล้ว

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับ เดียวกันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่าย ความเหมาะสมกับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและความ เหมาะสม เรื่อง เวลา แล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้อีกครั้ง กับนักศึกษาระดับ เดียวกันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริงอีกจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความ ยากง่าย ความ เหมาะสมกับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างประชากรและความ เหมาะสม เรื่อง เวลาอีกครั้ง ก่อนนำไปทำการทดสอบกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 124 คน จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดสอบมาตรวจให้คะแนนด้วยวิธี 0-1 (zero-one method) แล้วจึงนำผลที่ได้มา วิเคราะห์หาค่ามัชฌิม เลขคณิต ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า F จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน สองทาง

สรุปผลการวิจัย

1. ค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนน ความ เข้าใจในการอ่านของนักศึกษาสองกลุ่มที่มีพื้น ความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐาน ข้อ 2 ที่ตั้งไว้
3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน กับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ต่อความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแตกต่างไปจากงานวิจัยของ เจ. ชาร์ลส์ แอลเดอร์สัน (J. Charles Alderson et al.: 1977) ที่พบว่า ความสามารถทาง ภาษาเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศที่ดีที่สุด รวมทั้งงาน

วิจัยของ จี.เอ. ซิโก (G.A. Czikó 1980: 101-116) พบว่า นักเรียนสองกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันจะมีความเข้าใจเรื่องทีอ่านไม่เท่ากัน ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่านักศึกษาริทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับปานกลางและสูงนั้น ความแตกต่างดังกล่าวอาจมีอิทธิพลต่อความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่านไม่มากนัก และความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางขึ้นไป อาจจะมีเพียงพอที่จะทำให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้พอควร แต่การที่นักศึกษจะสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างชัดเจนนั้น ตัวแปรด้านพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน อาจจะมีอิทธิพลมากกว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ก็พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านมากกับนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านน้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ มาร์ค เอ. คลาร์ก และแซนดรา ซิลเบอร์สไตน์ (Mark A. Clarke and Sandra Silberstein: 1979) ที่ว่า ผู้อ่านได้รับข้อมูลจากความรู้ที่สะสมไว้มากกว่าได้จากค้วหนังสือทีอ่าน และสอดคล้องกับความความคิดเห็นของแคธลิน สตีเวนส์ (Kathleen Stevens 1980: 151-154) ที่ว่าผู้อ่านที่มีพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านมากเท่าใดก็ยิ่งมีความเข้าใจในเรื่องทีอ่านมากเท่านั้น ซึ่งความคิดนี้ยืนยันได้จากงานวิจัยของสตีเวนส์เอง ซึ่งพบว่าในการอ่านข้อความในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนกลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องนั้นมากกว่าจะมีความเข้าใจในเรื่องราวทีอ่านที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ดีกว่านักเรียนที่มีพื้นความรู้ในเรื่องนั้นน้อย

นอกจากนั้น การวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ คือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยที่ความแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงที่มีพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านไม่เท่ากัน (กลุ่ม LH/BH และ LH/BL) จะแตกต่างกันน้อยกว่าความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาปานกลางที่มีพื้นความรู้ในเรื่องทีอ่านไม่เท่ากัน (กลุ่ม LM/BH และ LM/BL)

การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการวิจัยเป็นอย่างมาก เห็นได้ชัดว่าผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมาก แม้จะมีความสามารถทางภาษาในระดับปานกลาง (กลุ่ม BM/LM) ก็มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยสูง คือ 15.58 แสดงว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับปานกลางสามารถนำพื้นความรู้ที่มีสะสมอยู่ออกมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ อาทิ จี. เอ. ซิโก (G.A. Cziko 1978: 473-489) ที. ฮัดสัน (T.Hudson 1982: 1-30) และ เดวิด พี. เพียร์สัน กับ แพทริเซีย ดี. จอห์นสัน (David P. Pearson and Patricia D. Johnson 1978: 30) ที่ว่า พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งสำหรับความเข้าใจในการอ่าน และสามารถชดเชยการขาดความสามารถทางภาษาได้ พื้นความรู้จะช่วยผู้อ่านที่มีความสามารถทางภาษาค่อนข้างน้อยให้อ่านภาษานั้น ๆ เข้าใจขึ้นได้ และความคิดเห็นนี้ยืนยันได้จากงานวิจัยของ มาร์ค เอ. คลีค และ แซนดรา ซิลเบอร์สไตน์ (Mark A. Clarke and Sandra Silberstein 1979: 135-154) ซึ่งพบว่า ผู้อ่านที่ไม่ค่อยเก่งภาษาเข้าใจสิ่งที่อ่านก็เพราะสามารถนำเอาข้อมูลจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีสะสมอยู่ในสมองมาช่วยตีความตัวอักษรที่เขียนได้

ในทำนองเดียวกัน กลุ่มที่เป็นผู้ที่มีทั้งพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมาก และมีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงด้วยคือ 14.58 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนระหว่างสองกลุ่ม คือ BH/LM และ BH/LH แล้วจะเห็นว่าไว้เรียกกัน นับว่าทั้งสองกลุ่มต่างเป็นผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จากการพิจารณาคะแนนซึ่งอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แสดงว่ามีความเข้าใจในการอ่านดีพอสมควร

เคนเนธ เอส. กู๊ดแมน (Kenneth S. Goodman 1967: 160) ได้ให้ข้อคิดว่า ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพจะดึงเอาพื้นความรู้และโมติฟต์ออกมาช่วยตีความหมายของภาษาเขียน ซึ่งความคิดนี้ได้รับการสนับสนุนโดยงานวิจัยของจอห์น ดี. แบรินสฟอร์ด (John D. Bransford 1984: 42-43) ที่พบว่าผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพจะไม่อาศัยเฉพาะความเข้าใจเรื่องโครงสร้างประโยคและการท่องจำความหมายของคำต่าง ๆ ได้เท่านั้น หากจะใช้สมองคิดใคร่ครวญและดึงเอาความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านออกมา เชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่ที่ปรากฏในข้อเขียนแล้วสรุปออกมา เป็นความเข้าใจของตนเองในที่สุด

นอกจากผู้ที่มีพื้นความรู้มากสองกลุ่มดังกล่าวจะมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านใกล้เคียงกันแล้ว ผู้ที่มีพื้นรู้น้อยอีกสองกลุ่ม (กลุ่ม BL/LH กับ BL/LM) ก็ยังมีคะแนนใกล้เคียงกันด้วย คือ 10.90 กับ 10.39 ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของพื้นความรู้ที่มีต่อการอ่านได้เช่นกัน นั่นก็คือ ผู้อ่านที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านน้อยเท่ากันก็จะมีคะแนนความเข้าใจสิ่งที่อ่านพอ ๆ กันด้วย แม้ว่าความสามารถทางภาษาจะแตกต่างกัน

พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านนอกจากจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเท่ากัน แต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีผลต่อกลุ่มผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านไม่เท่ากันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเท่ากันด้วย กล่าวคือ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของผู้ที่มีพื้นความรู้มากกับผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านน้อยสองกลุ่ม ซึ่งมีความสามารถทางภาษาสูงเท่ากัน (กลุ่ม BM/LH กับ BL/LH) มีความแตกต่างกันมากคือ 14.58 กับ 10.90 ซึ่งผลที่ปรากฏออกมานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ริชาร์ด ซี. แอนเดอร์สัน และ เอ. ออร์โทนี (Richard C. Anderson and A. Ortony 1975: 87-180) ที่พบว่า แม้ผู้อ่านจะมีความรู้ความสามารถทางภาษาดีเพียงใดก็ตาม หากไม่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแล้ว ก็เป็นการยากที่ผู้นั้นจะเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เต็มที่ ส่วนคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมาก กับผู้ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านน้อย อีกสองกลุ่มซึ่งมีความสามารถทางภาษาปานกลางเท่ากัน (กลุ่ม BH/LM กับ BL/LM) นั้นก็มีความแตกต่างกันมากเช่นกันคือ 15.58 กับ 10.39

กล่าวโดยสรุป การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซูซาน เอ็ม. เจนคินส์ (Susan M. Jenkins 1988: 775-A) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมาก มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูง ส่วนนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านน้อย มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านต่ำไม่ว่าจะมีความสามารถทางภาษามากหรือน้อยเพียงใดก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเห็นความสำคัญของพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านโดยจัดอบรมเรื่องดังกล่าวแก่ผู้สอนภาษาอังกฤษ

2. ควรให้ห้องสมุดจัดหาหนังสือ เทปโทรทัศน์ ฯลฯ ไว้บริการนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่าน

3. ผู้สอนภาษาต่างประเทศควรตระหนักเสมอว่า พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาก่อนข้างน้อยควรได้รับการปูพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการช่วยนักเรียนให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่ายขึ้น

4. ในการเขียนตำราควรจะคำนึงถึงความสำคัญและประโยชน์ของการปูพื้นฐานความรู้ โดยการแทรกพื้นความรู้ไว้เพื่อประกอบการสอนของครูในบทเรียนด้วย

5. ควรจะมีการวิจัยกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาที่ครอบคลุมทั้งในระดับสูง กลาง และต่ำ เพื่อที่จะดูว่าความสามารถทางภาษาที่ต่างกันนั้น จะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมากน้อยเพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย